

[Arne Christiansen.]

Skriftlig begrundelse:

Det har gennem længere tid været kendt, at Øresund er et af de mest forurenede vandområder i verden. Nu oplyses det imidlertid, at søerne i Nordsjælland, Isefjorden, Roskilde Fjord og også vandområder i andre egne af landet er så stærkt forurenede, at alt liv i vandet trues.

I en tid, hvor synspunktet er: Den, der forurener, må betale, må pligten til at genoprette skader voldt over en længere periode først og fremmest påhvile det offentlige, så meget mere som det i de nævnte tilfælde drejer sig om udprægede rekreative områder af stor værdi for offentligheden. Truslen mod den naturlige fauna og flora rummer vel i sin konsekvens økologiske ændringer, der på længere sigt kan betyde en fare for os alle, og ændrede betingelser for livet i disse vandområder forekommer derfor at være en påtrængende nødvendighed.

Arne Christiansen: Som baggrund for mit spørgsmål har jeg anført konkrete geografiske eksempler. Jeg kunne også tilføje fra Jylland Gudenåen, og nu senest har jeg i morgenbladene set Arreskov Sø på Fyn nævnt. Jeg er bekendt med, at der i de pågældende områder foregår drøftelser og overvejelser inden for de lokale ansvarlige myndigheder, rent aktuelt i sidste uge i Jylland og i morgen i Nordsjælland, men jeg mener, at det er af vigtighed at få en generel tilkendegivelse fra den ansvarlige minister, når det gælder et så omsiggribende problem som ødelæggelsen af den naturlige balance i vore søer og vandløb, ja, faktisk af livet i disse. Og må jeg så tilføje, at spørgsmålet også må have interesse for trafikministeren, al den stund en væsentlig dræber af fauna og flora er den tiltagende udvaskning af vejsalt i vandløb og søer. Jeg kan her henvise til dr. phil. Michael Schrøder, som i februar for 2 år siden skrev en kronik i Politiken om dette emne. Den risiko, der dengang blev påpeget, er ikke mindsket, tværtimod.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg tror, spørgeren er enig med mig i, at det stillede spørgsmål er så omfattende, at en besvarelse kun kan finde sted i hovedtræk.

Mange kommuner er jo i stand til og i gang med at forbedre deres rensningsanlæg, og amtsrådene har siden 1970 ført kontrol med og er i gang med at tilvejebringe en oversigt over forureningen af vore vandområder. Om kort tid, formentlig pr. 1. april, vil vi have skabt en statslig miljøstyrelse, der som en af sine første opgaver vil få, hvad spørgeren efterlyste, udarbejdelsen af en landsomfattende oversigt bl. a. over forureningen af vore ferske vandløb og søer som udgangspunkt for en prioritering, når opgaverne skal løses.

Det er klart, at kommunerne ikke kan løse alle opgaverne på én gang, og jeg er enig i, at vi ved prioriteringen må lægge megen vægt på først at få standset forureningen af de mest sårbare områder, således som spørgeren også er inde på det. Til disse hører uden tvivl mange af de mest værdifulde rekreative områder, og spørgeren har både i sin skriftlige begrundelse for spørgsmålet og nu her i sin mundtlige begrundelse nævnt en række af disse.

Miljøstyrelsen skal derfor sammen med det øvrige ministerium hurtigt i gang med at udforme en rullende plan for foranstaltninger mod vandforureningen, og en sådan planlægning er nødvendig som grundlag for de politiske beslutninger, som nødvendigvis må blive af meget betydelig økonomisk og politisk rækkevidde.

Jeg er enig i den gældende vandløbslovgivnings princip om, at den, der forurener, skal betale. Jeg skal ikke undlade at bemærke, at jeg har fundet det interessant, at spørgeren i sin begrundelse går ind for, at den gældende ordning skal suppleres med en overbygning, der omfatter hjemmel til, at det offentlige skal betale for renholdelsen af udpræget rekreative områder. Det er ikke lejligheden her at tage en diskussion om,